

Și toate-mi vin

Florinpaun

Și toate-mi vin, sunt flămânde și bătute,
Cu chipuri hâde, pe după măștile întinse.
Din aproape, cu-ale lor scânteii pierdute,
Care mai solide văd, ambițiile-mi învinse.

Ce mai e de voi, săruturi lungi și scurte?
Rog, întoarceți iar pe gura mea de stați;
În hodorogite gânduri aprinde-v-ați multe,
Dar ce să fi rămas și pentru voi să luați?

Apus i-amorul, cu el și tâlcul vieții mele,
În pământ m-a bate inima cu-a ei bătaie.
Cu mine n-oi fi eu, nici suferințele cu ele,
Mi-a fi cenușa fericirii, a eșecului văpaie.

Și toate-mi vin, nu-s blânde și frumoase,
Brațul morții doar, m-a purta la mântuire.
O, ultima suflare mi-o vor cerceta curioase,
Dar nimic mi-a fi, să-l țin mai cu prețuire.